

واکاوی شاخص ها و مؤلفه های استعدادیابی ورزشی در برنامه درس تربیت بدنی دانش آموزان

سعید رحمتی کهخا^۱، حسین مؤمنی مهموئی^{۲*}، حسین سلطانی^۳، سیدرضا عطارزاده حسینی^۴

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۹/۰۸

تاریخ تصویب: ۱۴۰۴/۰۲/۰۹

ص ص: ۱۳۹-۱۱۳

چکیده

پژوهش حاضر با هدف شناسایی شاخص ها و مؤلفه های استعدادیابی ورزشی در برنامه درسی تربیت بدنی دانش آموزان انجام گرفت. رویکرد پژوهش حاضر کیفی و روش آن فراترکیب براساس مدل اروین و همکاران (۲۰۱۱) است. جامعه پژوهش، متشکل از ۱۸۵ مقاله و پایان نامه تحصیلات تکمیلی درباره فرآیند استعدادیابی ورزشی در برنامه درسی تربیت بدنی دانش آموزان است که بین سال های ۱۳۹۶ شمسی و ۲۰۱۶ میلادی تا ۱۴۰۲ شمسی و ۲۰۲۳ میلادی ارائه شده اند. نمونه پژوهش شامل ۳۰ مقاله پژوهشی است که به صورت هدفمند جمع آوری و براساس پایش موضوعی داده ها انتخاب شده اند. داده های پژوهش از تحلیل کیفی اسناد مورد مطالعه، گردآوری شده اند. : بر اساس تجزیه و تحلیل داده ها، مؤلفه های فرآیند استعدادیابی ورزشی در برنامه درسی تربیت بدنی دانش آموزان در ۶ بُعد و ۶۲ عامل طبقه بندی شدند. این ابعاد شامل روش و رویکرد، محتوا، ارزشیابی، اهداف، منابع و امکانات و تعاملات و

۱. دانشجوی دکتری برنامه ریزی درسی، گروه علوم تربیتی، واحد تربت حیدریه، دانشگاه آزاد اسلامی، تربت حیدریه، ایران
pazhohesh1402@gmail.com

۲. گروه علوم تربیتی، واحد تربت حیدریه، دانشگاه آزاد اسلامی، تربت حیدریه، ایران
momeni.mahmouei@yahoo.com: (نویسنده مسئول)

۳. استادیار تربیت بدنی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تربت حیدریه، تربت حیدریه، ایران
Soltani-hsn@yahoo.com

۴. استاد گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران
Attarzadeh.s@um.ac.ir

ارتباطات مورد سازماندهی قرار گرفت. با توجه به یافته‌ها می‌توان نتیجه گرفت در زمینه استعدادیابی ورزشی به ابعاد فردی فراگیران، مدرسه و برنامه‌های درسی باید توجه کرد.

واژه‌های کلیدی: استعدادیابی ورزشی، تربیت بدنی، فراگیران، برنامه درسی

Analysis of Indicators and Components of Sports Talent Identification in Students' Physical Education Curriculum

Saeid Rahmati Kakhka¹, Hosein Momeni Mahmouei^{2*}, Hosein Soltani³,
Seyed Reza Attarzadeh Hoseini⁴

Abstract

The present study was conducted with the aim of identifying indicators and components of sports talent identification in students' physical education curriculum. The approach of the present study is qualitative, and its method is meta-synthesis based on the model of Ervin et al. (2011). The research population consists of 185 articles and postgraduate theses about the process of sports talent identification in students' physical education curriculum that were presented between 1396 and 2016 to 1402 and 2023. The research sample includes 30 research articles that were collected purposefully and selected based on thematic monitoring of data. The research data were collected from qualitative analysis of the documents studied. Based on data analysis, the components of the sports talent identification process in the students' physical education curriculum were classified into 6 dimensions and 62 factors. These dimensions were organized as method and approach, content, evaluation, goals, resources and facilities, and interactions and communications. According to the findings, it can be concluded that in the field of sports talent identification, attention should be paid to the individual dimensions of learners, schools, and curricula.

1. Phd Student of Curriculum, Educational Science Department, Torbat Haydariyeh Branch, Islamic Azad University, Torbat Haydariyeh, Iran

pazhohesh1402@gmail.com

2. Educational Science Department, Torbat Heydariyeh Branch, Islamic Azad University, Torbat Haydariyeh, Iran

Corresponding Author*: momeni.mahmouei@yahoo.com

3. Assistant Professor of Physical Education and Sport Sciences, Torbat Heydariyeh Branch, Islamic Azad University, Torbat Haydariyeh, Iran

Soltani-hsn@yahoo.com

4. Professor of Sport Physiology Department, College of Physical Education and Sport Sciences, Ferdowsi University of Mashhad, Mashad, Iran

Attarzadeh.s@um.ac.ir

Keywords: sports talent identification, physical education, students, curriculum

مقدمه

در عصر حاضر آموزش منافع زیادی را برای فرد و جامعه به ارمغان می‌آورد. آموزش از طریق مجهز کردن افراد به مهارت‌های گوناگون، فرصت‌هایی را برای آنان فراهم می‌کند تا در زندگی آینده خود مفید باشند (دمپستر و هارگریو^۱، ۲۰۱۷). در این بین برنامه درسی به عنوان قلب آموزش و محتوای آن به عنوان یکی از عناصر مهم برنامه درسی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشد (هریاکوموجیلو^۲، ۲۰۲۰). محتوای برنامه درسی عبارت است از مجموعه حقایق، مفاهیم، اصول، تعمیم‌ها، فعالیت‌ها، فرایندها، ارزش‌ها و نگرش‌ها که در ارتباط با یکدیگر و در جهت هدف‌های یادگیری برای یادگیرنده پیش‌بینی می‌شود (ملکی، ۱۳۹۵). توجه به محتوا و سازماندهی آن به عنوان یک عنصر مهم در مرحله طراحی برنامه درسی همیشه مورد توجه صاحب‌نظران حوزه برنامه درسی بوده است؛ چرا که محتوا محور اصلی فعالیت‌های یاددهی-یادگیری را تشکیل می‌دهد و نخستین گام برای تحقق اهداف، انتخاب محتوای مناسب و مطلوب قلمداد می‌شود (روچی و همکاران، ۱۴۰۱).

از سویی دیگر نقش‌آفرینی ورزش، در راستای توسعه پایدار جوامع، بر این واقعیت صحه می‌گذارد که افزایش مشارکت در فعالیت‌های ورزشی و ترویج فرصت‌های حضور در رقابت‌های ورزشی، کیفیت‌افزایی کلیه سطوح ورزش نخبه، همگانی، پایه و تربیتی را در پی خواهد داشت (سوتیریادو^۳، ۲۰۱۲؛ کارتوکولیس و همکاران^۴، ۲۰۰۹). یافته‌های پژوهشی نیز سرمایه‌گذاری در حوزه ورزش و استعدادیابی را پدیده‌ای رو به رشد توصیف نموده‌اند (لارین و همکاران^۵، ۲۰۱۶؛ تیل و بیکر^۶، ۲۰۲۰). توسعه ورزش به عنوان یک فرصت تأثیرگذار شامل سیستم‌ها، ساختارها و فرایندهایی است که افراد جامعه را در تمام سطوح قادر می‌سازد تا در ورزش موردنظر شرکت نمایند و عملکردشان را تا سطح مطلوب و قابل قبول پیشرفت بخشند (هایوز و همکاران^۷، ۲۰۱۸؛ هال و همکاران^۸، ۲۰۱۹؛ سوتیریادو و همکاران، ۲۰۰۸).

سیاست‌ها و برنامه‌ریزی مسئولان آموزشی و ورزشی در هر کشور گویای جهت‌گیری‌ها و مفهوم توسعه در هر سطح از ورزش آن کشور و جامعه می‌باشد. همراستا با فراگیر شدن ورزش و اهمیت جایگاه آن در مناسبات بین‌المللی، توجه فراوانی از جانب دولت‌ها، متوجه این پدیده شده است. موفقیت کشورها در میادین بین‌المللی ورزشی، علاوه بر تأثیرات اجتماعی و اقتصادی، نمادی از ثبات و توانمندی‌های همه-جانبه آن کشورها محسوب می‌شود و یکی از علل سرمایه‌گذاری بالای کشورها در ورزش قهرمانی و حرفه‌ای، از این مورد نشأت می‌گیرد. به موازات اهمیت فزاینده و پرشتاب ورزش، سهم و نقش ورزش دانش‌آموزی به جهت خصیصه‌های منحصربه‌فرد دانش‌آموزان به لحاظ سنی، به کارگیری روش‌های علمی

1. Dempster & Hargrave
2. Herrera Comoglio
3. Sotiriadou
4. Kartakoullis
5. Lark, et al.
6. Till & Baker
7. Hayoz, et al.
8. Hall, et al.

استعدادیابی ورزشی را بیش از پیش به عنوان یک ضرورت و الزام مطرح می‌سازد. استعدادیابی ورزشی فرایند کشف قابلیت‌های بالقوه ورزشکاران و تعیین انطباق این قابلیت‌ها با شاخص‌های اساسی و مؤثر در رشته‌های ورزشی مختلف است. در واقع شناسایی به‌هنگام دانش‌آموزان مستعد یا همان استعدادیابی مهم‌ترین و مؤثرترین عامل موفقیت در ورزش‌های رقابتی، عامل اصلی نهادینه‌سازی ورزش در سطح جامعه و موفقیت‌های احتمالی سطوح مختلف ورزش جامعه محسوب می‌شود (زارعی و همکاران، ۱۴۰۱).

آموزش و پرورش با توجه به ظرفیت‌های بی‌بدیلی که از آن برخوردار است؛ نقش اساسی در رشد و پیشرفت ورزش دارد و ارتقای فرهنگی، سیاسی، اجتماعی را نیز تسهیل می‌نماید. افزایش توجه و تمرکز مسئولان و برنامه‌ریزان به توسعه کمی و کیفی ورزش در آموزش و پرورش نیز همواره یکی از برنامه‌های مورد تاکید متولیان، خبرگان و صاحب‌نظران حوزه ورزش و تربیت‌بدنی بوده است. می‌توان گفت از آنجا که تربیت‌بدنی و ورزش یکی از قوی‌ترین نهادهای تأثیرگذار در فرهنگ جوامع محسوب می‌شود؛ توسعه فعالیت‌های تربیت‌بدنی و ورزش در مدارس، ارتقادهنده و بهبودبخش سطح توانایی‌های جسمی، روحی و قوای عقلانی دانش‌آموزان و کاهنده تنش‌های روانی و ناراحتی‌های جسمانی دانش‌آموزان خواهد بود (حسینی کشتان و قلندر قوچان عتیق، ۱۴۰۱). همسو با این مزیت‌ها، باید اشاره داشت که دانش‌آموزان در مدارس دورانی را سپری می‌کنند که بیشترین آمادگی را برای جامعه‌پذیری از طریق انواع فعالیت‌های فرهنگی، اجتماعی و ورزشی دارند. از این جهت، بدون تردید نقش ورزش و تربیت‌بدنی، نه فقط در تأمین سلامت و پالایش روانی دانش‌آموزان، بلکه در تجربه نقش‌های اجتماعی گوناگون نیز نمود می‌یابد و می‌تواند پدیدآور نگرش مثبت در دانش‌آموزان نسبت به این فعالیت‌ها، کنش‌ها و نقش‌ها گردد (کین و همکاران^۱، ۲۰۲۱).

در سال‌های اخیر در حوزه‌های مختلف آموزش و پرورش کشور متأثر از انتظارات و خواست‌های عمومی که از جانب ذی‌نفعان این نهاد مطرح بوده؛ با چالش‌های جدی در زمینه هویت و اثربخشی اجتماعی خود روبه‌رو بوده است. یکی از جنبه‌هایی که همواره محل بحث بوده و مطالعات پژوهشی و مشاهدات تجربی بر آن گواهی می‌دهد؛ ناکارآمدی برنامه‌های درسی تربیت‌بدنی در راستای استعدادیابی دانش‌آموزان می‌باشد. در محیط‌های ورزشی، استعداد به عنوان وجود یا عدم وجود مهارت‌ها یا کیفیت‌های خاص مشخص شده که با پیش‌بینی عملکرد آینده افراد مرتبط هستند؛ تعریف شده است (بیکر و همکاران^۲، ۲۰۱۸). می‌توان گفت استعداد در واقع یکی از عوامل ایجاد اختلاف بین افراد است و می‌تواند موجب تسریع در یادگیری یک کار یا فن جدید شده و بر سطح مهارتی که فرد به دست می‌آورد؛ تأثیر بگذارد (منظمی و همکاران، ۱۴۰۰). پانخورست و کالینز^۳ (۲۰۱۳) استعداد ورزشی را به معنای برخورداری از مهارت‌های ورزشی بالاتر از حد متوسط در مقایسه با سایر رقبای همان رده سنی و نیز ظرفیت موفقیت در یک سطح رقابتی بالاتر می‌دانند. از آنجا که انسان‌ها ظرفیت و استعداد یکسانی ندارند؛ در ورزش نیز به کار گرفتن اطلاعات صحیح، دقیق و به‌موقع برای قرار دادن افراد با ظرفیت‌ها و توانایی‌های بالا در رشته ورزشی و

1. Keane, et al.

2. Baker, et al.

3. Pankhurst & Collins

پست مناسب و هدایت و تکامل آنان به سوی قهرمانی و موفقیت، اهمیت فراوانی دارد که این امر مستلزم مدیریت استعدادها و استعدادیابی در ورزش است. به زعم تامسون و ویس، استعدادیابی فرایندی است که در آن بر اساس نتایج آزمون‌هایی خاص و شاخص‌های لازم شناسایی شده، کودکان به سمتی که احتمال موفقیت آنها در آن وجود دارد؛ سوق داده می‌شوند. همچنین می‌توان بیان داشت که فرایند استعدادیابی ورزشی شامل شناسایی و انتخاب افراد بااستعدادی است که دارای تمام شرایط لازم جسمانی، مهارتی و رفتاری جهت موفقیت در یک رشته ورزشی خاص هستند (قبادی و همکاران، ۱۴۰۱). مدیریت استعداد نیز که به معنای انجام یک سری فعالیت‌های یکپارچه به منظور تضمین جذب، نگهداری، انگیزش و توسعه افراد (دانش‌آموزان) مستعد موردنیاز در حال حاضر و آینده است؛ با هدف توسعه و نگهداری یک مخزن استعداد متشکل از نخبگان ورزشی، به منظور تضمین جریان استعداد در مجموعه و نهادی خاص، صورت می‌گیرد. مدیریت استعداد و استعدادیابی ورزشی در نهاد آموزش و پرورش و به خصوص آموزش و پرورش ابتدایی، به شناسایی دانش‌آموزان برای رسیدن به سطح نخبگی سرعت می‌بخشد و موقعیتی را فراهم می‌کند که دانش‌آموزان مستعد به وسیله آن به بالاترین سطح عملکرد خود دست پیدا کنند. استعدادیابی و مدیریت استعداد در ورزش باعث صرفه‌جویی در وقت، افزایش کارایی و بازده مربیان، افزایش روحیه رقابت‌جویی و بهبود کیفیت ورزش، افزایش اعتماد به نفس و علمی شدن تمرینات ورزشی می‌شود.

به طور قطع، دانش‌آموزان نقش مهمی در پیشبرد اهداف ورزشی یک کشور دارند و به عنوان ذخیره منابع انسانی در این بُعد مورد توجه قرار می‌گیرند (آفریان^۱ و همکاران، ۲۰۲۱). مسیر استعدادیابی ورزشی همیشه از سنین اولیه رشد، هدایت می‌شود و منجر به بالندگی فرد در زمینه ورزشی می‌شود (گیویچ^۲ و همکاران، ۲۰۲۱). سن مناسب استعدادیابی بر اساس بیشتر پژوهش‌های صورت گرفته (برای آموزش مهارت‌ها و سپس ارزیابی کیفیت اجرای آن) بین ۱۰ تا ۱۲ سال است. لذا لزوم توجه به استعدادیابی در مدارس و به تبع آن استعدادیابی ورزشی دانش‌آموزان، بیش‌ازپیش احساس می‌شود (نوری و صادقی، ۱۳۹۷).

کشور ایران، از نظر استعدادهای ورزشی یکی از غنی‌ترین معادن استعدادی است و از این حیث، زمینه مناسبی در بخش ورزشی دارد با این حال، پژوهش‌ها بیانگر آن است که استعدادیابی ورزشی در کشور ما و به خصوص در سطح آموزش و پرورش با کاستی‌هایی از جمله عدم وجود طرح یکپارچه و جامع استعدادیابی (نودهی و همکاران، ۱۳۹۶)، عدم کمیت بخشی و کیفیت بخشی به جشنواره‌های درون مدرسه‌ای و عدم وجود الگوی جامع استعدادیابی ورزشی در مدارس (قاسم زاده میرکلایی، ۱۳۹۴)، استعدادیابی سنتی و مبتنی بر مشاهدات میدانی (علیزاده و همکاران، ۱۴۰۰) روبروست.

در آموزش و پرورش به سبب کثرت دانش‌آموزان علاقه‌مند به فعالیت در هر رشته ورزشی و محدودیت امکانات و سرمایه‌گذاری و از سوی دیگر بالا بودن هزینه‌های زمانی و مالی تربیت ورزشکاران زبده و نیز به

منظور افزایش ضریب اطمینان کسب موفقیت، باید افراد برتر در هر رشته ورزشی طی فرایند استعدادیابی و مدیریت استعداد شناسایی و هدایت شوند و در ادامه بر کیفیت و کمیت آموزش‌ها و تمرینات مورد نیاز برای رسیدن به سطوح بالای عملکرد، تمرکز شود (هنریکسون و همکاران، ۲۰۱۱)؛ که متأسفانه همچنان که ذکر شد این فرایند در آموزش و پرورش ایران؛ در مقام اجرا و عمل، چندان نمودی نداشته است و بهره‌مندی ورزش کشور از فرایند استعدادیابی ورزشی در برنامه‌های درسی تربیت بدنی دانش‌آموزان انجام گرفته است و هر کدام از آن‌ها مؤلفه‌ها و شاخص‌هایی را برای آن بیان داشته‌اند به عنوان نمونه توجه به فرایند استعدادیابی در برنامه تحصیلی؛ آموزش عملی؛ انگیزش مناسب (سوسانتو و همکاران، ۲۰۲۳)، توجه برنامه‌های کلان و اسناد بالادستی به تربیت بدنی مدارس؛ به کارگیری منابع انسانی کارآمد (ربیعی و همکاران، ۱۴۰۲)، توجه به انگیزش دانش‌آموزان در برنامه‌های درسی؛ تقویت رقابت‌جویی سازنده در برنامه (قبادی و همکاران، ۱۴۰۲) و نگرش والدین به درس تربیت بدنی؛ نگرش مدیران و معلمان به درس تربیت بدنی و ورزش دانش‌آموزی (مرادی و همکاران، ۱۴۰۲) مورد اشاره قرار گرفته است.

جدول ۲: شاخص‌ها و مؤلفه‌های فرایند استعدادیابی ورزشی در برنامه درسی تربیت بدنی دانش‌آموزان

ردیف	پژوهشگر (ان)	سال	شاخص‌ها و مؤلفه‌ها
۱	کوت و ویرما	۲۰۱۴	تقویت مهارت‌های اجتماعی؛ تقویت مهارت خودرهبری؛ ایجاد انگیزه و اعتماد به نفس؛ دادن اختیار عمل به افراد؛ افزایش دانش و آگاهی علمی و تخصصی؛ توجه به توسعه شخصیتی؛ توجه به یادگیری در موقعیت
۲	جیکوب	۲۰۱۴	توافق خط‌مشی‌ها و برنامه‌ها؛ محتوای روزآمد؛ کاربست روش‌های مشارکتی و همکاری‌محور؛ شناخت و تقویت انگیزه‌های دانش‌آموزان؛ تقویت مشارکت بخش‌های خصوصی؛ بهره‌گیری از روش‌های نوآورانه در آموزش؛ ارتقا دانش و سواد فنی ورزشی؛ یکپارچه‌سازی تلاش‌ها و اقدامات؛ آموزش همگانی و فرهنگ‌سازی نسبت به تربیت بدنی؛ توجه به الزامات فنی و تجهیزاتی و امکاناتی؛ تخصیص اعتبارات کافی مالی و بودجه‌ای؛ توجه به شایسته‌سالاری در جذب و ارتقا منابع انسانی مرتبط
۳	کوماوا و همکاران	۲۰۱۵	بازنگری مستمر محتوا؛ انطباق اهداف برنامه‌های درسی با دانش روز؛ همخوانی اهداف با نیازهای جامعه؛ تدوین سازوکارهای نظارتی در راستای پیگیری تحقق اهداف؛ توجه برنامه به تقویت شناسایی استعدادها و ورزشی؛ توجه سیستمی به توسعه ورزش و تربیت بدنی در مدارس؛ خلق نگرش مثبت در جامعه به ورزش؛ ارتباطات بخشی و فرابخشی بین مدارس و سایر سازمان‌های

			مرتبط؛ تعامل با بخش های خصوصی
۴	هانر و فیچتینگر	۲۰۱۶	توجه به ارتقای خصایص مثبت روانشناختی؛ حس رقابت جویی؛ احساس موفقیت؛ هدف گزینی و پیگیری اهداف؛ افزایش تمرکز؛ کاهش ترس از شکست
۵	گلیدهیل و همکاران	۲۰۱۷	تقویت احساس برتری جویی؛ آموزش و آسیب شناسی یادگیری مباحث تخصصی؛ تقویت مهارت ارزیابی؛ ارتقای توانمندی های اجتماعی و مشارکتی؛ ایجاد روحیه تیمی؛ تاب آوری و تحمل دیگران؛ سازگاری محیطی؛ ارتقای مهارت های واکنش منطقی در برابر شکست
۶	اسدی و همکاران	۱۳۹۶	حمایت و پشتیبانی مدیران و مسئولان از برنامه تربیت بدنی مدارس؛ اعتبارات مالی متناسب با اهداف برنامه تربیت بدنی مدارس؛ توجه به منابع انسانی کارآمد
۷	جانستون و همکاران	۲۰۱۸	توسعه امکانات و تجهیزات؛ خط مشی های کلان؛ توصیه به تغییر سبک زندگی؛ ارائه اطلاعات علمی و تخصصی ورزشی به افراد؛ جذب و تربیت منابع انسانی متخصص و شایسته؛ ارتقا مهارت های تخصصی در راستای همخوانی با دانش روز؛ تلاش در جهت تغییر نگرش به ورزش و تربیت بدنی؛ توجه به نیازها و خواسته های دانش آموزان و انطباق محتوا با آن
۸	بیکر و واتی	۲۰۱۸	توجه به چشم انداز؛ انطباق با برنامه ها و دیدگاه های اسناد بالادستی؛ نگاه علمی و تخصصی به محتوای برنامه؛ تقویت ارتباطات خانواده و مشارکت آنها
۹	دوستی پاشاکلایی و همکاران	۱۳۹۷	توجه به شایسته گزینی در بخش تربیت بدنی مدارس؛ تناسب ساختار سازمانی با برنامه های تربیت بدنی؛ تعاملات درون و برون سازمانی؛ توجه به نوآوری های آموزشی؛ به روز بودن اطلاعات معلمان تربیت بدنی؛ توجه به انگیزش دانش آموزان در برنامه درسی تربیت بدنی؛ توجه به اعتبارات برنامه تربیت بدنی و ورزش دانش آموزی؛ شفافیت عملکردی؛ تناسب پراکندگی امکانات ورزشی؛ توجه به جنبه های همگانی ورزش دانش آموزی؛ جذب و ارتقای معلمان کارآمد؛ وجود طرح و اسناد جامع
۱۰	سیاهان و سینولینگا	۲۰۱۹	تأکید بر سبک زندگی سالم؛ ارتقا مهارت های اجتماعی؛ تقویت ارتباطات و مشارکت دانش آموزان؛ محتوای علمی درس تربیت بدنی؛ تأکید بر آسیب شناسی ورزشی؛ ایجاد زمینه های نشاط آور؛ پایش فرایند استعدادیابی ورزشی
۱۱	هراکومگینگ	۲۰۲۰	انتخاب رویکردهای ارزیابی متناسب
۱۲	پریتو و همکاران	۲۰۲۰	آموزش مهارت های تیمی؛ همراستایی اهداف و ماموریت ها؛ توجه به ظرفیت های بومی؛ پیگیری برنامه ها و اسناد کلان؛ تدارک امکانات و تجهیزات مناسب

			تغییر دیدگاه و نگرش دانش‌آموزان و خانواده درباره نوع زندگی
۱۳	قبادی عنصرودی و همکاران	۱۳۹۹	وجود ارتباطات سازمانی و بین‌سازمانی؛ توسعه انسجام و همکاری؛ توجه به سواد حرکتی؛ توجه به آموزش‌های تخصصی ورزشی اعم از آسیب‌شناسی، علم تمرین، تغذیه و روانشناسی؛ توسعه مهارت‌های اجتماعی
۱۴	ریبریو و همکاران	۲۰۲۱	توجه به استعدادیابی؛ تأکید بر نگهداری استعداد و پرورش آن؛ فراهم آوردن آموزش‌های تخصصی ورزشی
۱۵	رک رک و همکاران	۱۴۰۰	توجه برنامه درسی به استعدادیابی و استعدادپروری؛ توجه به انگیزش دانش‌آموزان؛ حمایت مدیران و مسئولان از درس تربیت‌بدنی
۱۶	همایون و همکاران	۱۴۰۰	توجه به سواد بدنی در برنامه درسی؛ رشد شایستگی‌های در برنامه درسی؛ پشتیبانی از سبک زندگی سالم؛ توسعه مهارت‌های اجتماعی و مشارکتی در برنامه؛ افزایش روحیه تیمی؛ تناسب با امکانات و تجهیزات؛ دیدن ارتباطات با سایر بخش‌های برنامه درسی دانش‌آموزان؛ توجه به برنامه‌های پویا همچون اردوهای ورزشی؛ توجه به مهارت‌های حل مسئله و توانمندی‌های اکتشافی
۱۷	پاداش و همکاران	۱۴۰۰	کیفیت منابع انسانی؛ نگرش خانواده‌ها به درس تربیت‌بدنی؛ نگرش مدیران به درس تربیت‌بدنی؛ نوآوری در استفاده از فناوری‌های ورزشی؛ اعتبارات آموزش و پرورش و ورزش دانش‌آموزی؛ تعاملات سازمانی و بین‌سازمانی؛ قوانین و مقررات حمایتی؛ حمایت اسناد و برنامه‌های کلان و فرادستی
۱۸	منظمی و همکاران	۱۴۰۰	توجه به برنامه‌های استعدادیابی؛ بهره‌گیری از الگوهای برتر خارجی در برنامه‌ریزی؛ تقویت ارتباطات سازمانی؛ توجه به مستندسازی تجربیات؛ برگزاری همایش‌ها و کارگاه‌های آموزشی؛ جذب منابع انسانی کارآمد؛ حمایت‌های رسانه‌ای
۱۹	فابر و همکاران	۲۰۲۲	توجه به رویکردهای ارزیابی و نظارت نوین؛ بهره‌گیری از رویکردهای کیفی و کمی ارزشیابی؛ استفاده از ابزارهای استاندارد ارزیابی و نظارت؛ توجه به استعدادیابی و برون‌سپاری آن؛ داشتن رویکرد حمایتی نسبت به توسعه مهارت‌ها و شایستگی‌های ورزشی؛ تقویت مهارت‌های خودارزیابی؛ داشتن برنامه‌های جامع جهت ارتقای شایستگی‌های ورزشی و تربیت‌بدنی؛ تقویت نگرش مثبت دانش‌آموزان؛
۲۰	باراکلو و همکاران	۲۰۲۲	توجه به مواد و منابع؛ استفاده از نیروهای متخصص؛ تلاش در راستای به روز کردن و ارتقای دانش و مهارت‌های نیروهای انسانی؛ تلفیق متناسب رویکردهای ارزیابی؛ جهت‌دهی دانش‌آموزان به مشارکت و همکاری‌های تیمی؛

			قائل شدن نقش گسترده برای مربیان و دانش‌آموزان؛ دادن اختیار عمل؛ انطباق با نیازهای جامعه و آموزش گیرندگان؛ در نظرگیری تمایلات و خواسته‌های فراگیران؛ بازشناسی منطقی اهداف آینده نگرانه
۲۱	روحي و همکاران	۱۴۰۱	تناسب محتوای درس با نیاز دانش‌آموزان؛ توجه به پویایی برنامه؛ تنوع در محتوا؛ تأکید بر مهارت‌های کار گروهی و تیمی؛ انعطاف محتوا
۲۲	مرتضائیان و همکاران	۱۴۰۱	توجه به شایسته‌سالاری منابع انسانی در حوزه تربیت‌بدنی مدارس؛ ارائه بازخوردهای مستمر به دانش‌آموزان؛ ارزیابی مناسب و دوره‌ای؛ توجه برنامه به استعدادیابی ورزشی دانش‌آموزان؛ ارائه اطلاعات تخصصی ورزشی به دانش‌آموزان؛ توجه به فضا و تجهیزات ورزشی؛ توجه به حفظ و نگهداشت استعدادهای ورزشی؛ توجه به ارتقای دانشی و مهارتی معلمان تربیت‌بدنی؛ نگاه تخصصی به ورزش در برنامه درسی؛ برنامه‌ریزی جامع در اسناد؛ منابع مالی مناسب
۲۳	مرتضائیان و همکاران	۱۴۰۱	توجه به رویدادهای ورزشی در تربیت‌بدنی مدارس؛ به کارگیری معلمان توانمند؛ توجه به برنامه‌های استعدادیابی؛ روحیه‌بخشی و انگیزه‌دهی به دانش‌آموزان؛ ارتقای قابلیت‌های معلمان؛ توجه به منابع مالی و اعتبارات ورزش دانش‌آموزی؛ دیدگاه و نگرش مثبت مدیران و مسئولان به تربیت‌بدنی مدارس؛ تعاملات بین‌سازمانی؛ حمایت رسانه‌ای از ورزش دانش‌آموزی
۲۴	قناعت و همکاران	۱۴۰۱	جذب معلمان توانمند تربیت‌بدنی؛ ارتقای شایستگی‌ها و صلاحیت‌های حرفه‌ای منابع انسانی؛ بهره‌گیری از تجارب بین‌المللی معلمان تربیت‌بدنی؛ توسعه نظام انگیزشی کارآمد؛ سازماندهی مناسب معلمان؛ برگزاری رویدادها و اردوهای ورزشی؛ تشکیل انجمن‌های ورزشی؛ تعاملات سازنده با باشگاه‌های حرفه‌ای؛ توجه به بودجه‌های ورزش مدارس؛ توجه به متغیرهای کلان اقتصادی جامعه و خانواده‌ها،
۲۵	ارشدی و همکاران	۱۴۰۲	توجه به تجهیزات و امکانات درس تربیت‌بدنی؛ وجود فضاهای فیزیکی مناسب؛ توجه به جو شاد و لذت‌بخش؛ توجه به منابع انسانی کارآمد؛ توجه به جنبه آموزشی و سرگرمی؛ اختیار در انتخاب؛ توجه به مشارکت و همکاری در برنامه درسی؛ توجه به نیازهای دانش‌آموزان؛ دیده شدن تحولات جهانی؛ همراستا بودن برنامه‌ها استعدادیابی دانش‌آموزان؛ توجه به زمان مناسب به لحاظ کیفی و کمی
۲۶	مرادی و همکاران	۱۴۰۲	نگرش والدین به درس تربیت‌بدنی؛ نگرش مدیران و معلمان به درس تربیت‌بدنی و ورزش دانش‌آموزی؛ تناسب تربیت‌بدنی با نیازهای دانش‌آموزان؛ تناسب

			درس تربیت بدنی با تمایلات و خواسته های دانش آموزان
۲۷	هانر و همکاران	۲۰۲۳	اولویت نیازسنجی آموزشی؛ محتوای کارآمد و روزآمد؛ ارزیابی متناسب؛ تحلیل های هزینه و فایده سیاست های ورزشی
۲۸	قبادی و همکاران	۱۴۰۲	توجه به انگیزش دانش آموزان در برنامه های درسی؛ تقویت رقابت جویی سازنده در برنامه؛ تقویت اعتماد به نفس دانش آموزان؛ تقویت مهارت های اجتماعی؛ ارتقا سواد ورزشی و تخصصی دانش آموزان
۲۹	ربیعی و همکاران	۱۴۰۲	توجه برنامه های کلان و اسناد بالادستی به تربیت بدنی مدارس؛ به کارگیری منابع انسانی کارآمد؛ افزایش سرانه زمان ورزشی؛ توجه به تجهیزات و امکانات؛ توجه به تغییر سبک زندگی؛ توجه به برنامه های بومی و محلی؛ توجه به ارتقای امید به زندگی در دانش آموزان؛ توجه به دستاوردهای نوین علمی در حوزه ورزش؛ آشنایی دانش آموزان با مباحث تخصصی ورزشی؛ توجه به اهداف دوره های تحصیلی در حوزه ورزش؛ توجه به الگوسازی ورزشی؛ توجه به مهارت های همکاری؛ افزایش تعاملات سازمانی و بین سازمانی؛ سرگرمی محور بودن برنامه؛ ارتقای مهارت های روانی و عاطفی همراه با مهارت های جسمانی؛ توجه به رویدادهای ورزشی
۳۰	سوسانتو و همکاران	۲۰۲۳	توجه به فرایند استعدادیابی در برنامه تحصیلی؛ آموزش عملی؛ انگیزش مناسب؛ نیازسنجی آموزشی؛ در نظرگیری ترجیحات دانش آموزان؛ ایجاد سازکاری به منظور نگرش مثبت به ورزش و تربیت بدنی در مسئولان؛ همکاری های و مشارکت های بین اعضا و منابع اسانی؛ ارتقای شایستگی های تخصصی در افراد

با مرور پیشینه پژوهشی مشخص می شود که عواملی همچون عدم وجود سیستم مدیریت اطلاعات استعدادیابی در مدارس (دادگر و همکاران، ۱۴۰۱)؛ فقدان طرح یکپارچه، اجرایی و ساختارمند در استعدادیابی (حسینی و همکاران، ۱۳۹۲)؛ فقدان نگاه علمی به فرایند استعدادیابی در مدارس (نودهی و همکاران، ۱۳۹۸)؛ در نظر گرفتن شاخص های مهارتی، بر شاخص های حوزه های فیزیولوژیکی، آنروپومتریکی، بیومکانیکی و روانی (نوری و صادقی، ۱۳۹۷)؛ رسانه ها، اقتصاد، تجهیزات و امکانات (منکرسی و همکاران، ۱۳۹۴)؛ نبود کمیته های تخصصی استعدادیابی در باشگاه ها، نبود یک برنامه اصولی، آشنا نبودن با روش های علمی استعدادیابی و تربیت نکردن افراد متخصص در امر استعدادیابی توسط سازمان های مربوط (دوستداری و همکاران، ۱۳۹۴)؛ از جمله چالش های موجود در استعدادیابی وبه خصوص استعدادیابی در سطح آموزش و پرورش هستند با این حال، بررسی پیشینه پژوهشی نشان می دهد هر کدام از پژوهش ها به بررسی عوامل از نظرگاه خاص پرداخته اند و پژوهشی در داخل و خارج از

کشور به جمع‌بندی و تلفیق یافته‌های پژوهش‌های مختلف در زمینه استعدادیابی ورزشی نپرداخته است از این رو در این پژوهش بر آن شدیم تا با رویکرد فراترکیب به تلفیق و جمع‌بندی پیشینه پژوهشی موجود در زمینه شاخص‌ها و مؤلفه‌های فرآیند استعدادیابی ورزشی در برنامه درسی دانش آموزان بپردازیم، از این رو سؤال اصلی پژوهش این است که شاخص‌ها و مؤلفه‌های فرآیند استعدادیابی ورزشی در برنامه درسی دانش‌آموزان چیست؟

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش حاضر فراترکیب^۱ مطالعات انجام شده در زمینه شاخص‌ها و مؤلفه‌های فرآیند استعدادیابی ورزشی در برنامه درسی تربیت بدنی دانش‌آموزان می‌باشد. فراترکیب نوعی مطالعه کیفی می‌باشد که اطلاعات و یافته‌های استخراج شده از مطالعات کیفی دیگر با موضوع مرتبط و مشابه را بررسی می‌کند. در نتیجه، نمونه مورد نظر برای فراترکیب، از مطالعات کیفی منتخب و بر اساس ارتباط آنها با سؤال پژوهش ساخته می‌شود. فراترکیب به جای ارائه خلاصه‌ای جامعی از یافته‌ها، یک ترکیب تفسیری از یافته‌ها را ایجاد می‌کند (ساقی، ۱۳۹۶، ص ۶۲). هدف فراترکیب، توسعه تئوری، خلاصه‌سازی در سطح بالا و عمومیت بخشیدن با این هدف که، یافته‌های کیفی را به منظور کاربردهای عملی در دسترس بیشتری قرار دهد (دباغ‌کاشانی، ۱۳۹۰، ص ۷۵).

از این رو حوزه پژوهش شامل کلیه مقالات علمی معتبر در زمینه فرآیند استعدادیابی ورزشی در برنامه درسی تربیت بدنی دانش‌آموزان می‌باشد. از سویی دیگر برای فراهم آوردن اطلاعات مورد نیاز، از فرم کاربرگ طراحی شده توسط محقق برای گزارش و ثبت اطلاعات پژوهش‌های اولیه استفاده گردید. برای بررسی اسناد و مدارک علمی موجود در زمینه پژوهش از تحلیل محتوا به شیوه مقوله‌بندی استفاده شد. داده‌های بدست آمده از این پژوهش بر اساس تحلیل مضمون در سه سطح پایه، مضامین سازمان‌دهنده و فراگیر مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. در پژوهش حاضر، جهت تحلیل یافته‌ها از الگوی پنج مرحله‌ای فراترکیب اروین^۲ و همکاران (۲۰۱۱) استفاده شده است.

برای اطمینان از نحوه کدگذاری‌ها از چهار نفر ارزشیاب جهت کدگذاری مجدد یافته‌ها استفاده شد که به منظور تایید از روش اسکات (۲۰۱۲) استفاده شد که در این پژوهش میزان توافق بین ارزشیابان عدد ۷۳/۷۹ بدست آمد که نشان دهنده ۷۴ درصد توافق بین ارزشیابان در کدگذاری‌ها بود.

$$C.R = \frac{45+53+44+41}{4 \times 62} \times 100 = 73/79$$

$$C.R = \frac{\text{تعداد مقوله مورد توافق}}{\text{تعداد کل مقوله ها}} \times 100$$

1. Meta Synthesis
2. Erwin

یافته‌ها:

درسراسر فراترکیب، پژوهشگر به طور پیوسته گزارشات منتخب و نهایی شده را به منظور دستیابی به یافته‌های درون محتواهای مجزایی که در آنها مطالعات اصلی و اولیه انجام می‌شوند چند بار می‌خواند. در این مرحله باتوجه به یافته‌های حاصل از تحقیقات مرتبط با هدف پژوهش، ابتدا کلیه مؤلفه‌ها از طریق فرآیند تحلیل مضمون استخراج می‌شوند؛ از این رو باتوجه به فرآیند، تحلیل مضمون حاصل از مرحله اول، در این بخش ابتدا در جدول ۲ اقدام به شناسایی مؤلفه‌ها و شاخص‌های استعدادیابی ورزشی در برنامه‌درسی تربیت بدنی دانش‌آموزان پرداخته شده است.

مرحله پنجم: ارائه نتایج ترکیب

در این بخش، باتوجه به فرآیند و فرآورده‌های فراترکیب در یک نمای کلی شاخص‌های فرآیند استعدادیابی ورزشی در برنامه درسی تربیت بدنی دانش‌آموزان موردبررسی قرار می‌گیرد. ابتدا در قسمت فرآیند فراترکیب استخراج مؤلفه‌ها و شاخص‌های فرآیند استعدادیابی ورزشی در برنامه درسی تربیت بدنی دانش‌آموزان صورت گرفته به این شکل که ابتدا توصیفات کلیه شاخص‌ها از طریق فرآیند کدگذاری باز شناسایی می‌شود و سپس در قسمت فرآورده فراترکیب، از آنجا که هدف پژوهش ترکیب کلیه یافته‌های علمی در یک موضوع خاص و رسیدن به یک انسجام واحد است، در بخش ارائه نتایج ترکیب ابتدا تحلیل کیفی مضامین پایه در کنار هم قرار گرفته و با مضمون بندی مجدد، موارد همپوشی و قرابت معنایی باهم ترکیب شده و مؤلفه‌ها(مضامین سازمان‌دهنده) استخراج می‌شود. در ادامه برای دسته بندی کردن کلیه شاخص‌ها و مؤلفه‌های فرآیند استعدادیابی ورزشی در برنامه درسی تربیت بدنی دانش‌آموزان بر اساس یک مفهوم مشترک از طریق مضمون‌بندی مجدد مضامین سازنده بر مبنای برنامه درسی تربیت بدنی ارائه شده است که منجر به شناسایی ۶ بُعد (مضمون فراگیر) شد، که نتایج تحلیل مضامین در جدول شماره ۳ آورده شده است.

جدول ۳- شاخص‌ها و مؤلفه‌های استعدادیابی ورزشی در برنامه درسی تربیت‌بدنی دانش‌آموزان

مضامین فراگیر	مضامین سازمان‌دهنده	مضامین پایه	شماره مقالات
روش و رویکرد	تجربه‌محوری	توجه به رویکردهای یاددهی-یادگیری عملی	۳۰
		خلق موقعیت به منظور بازخوانی تجارب	۱
		دادن اختیار عمل به دانش‌آموزان	۲۵، ۲۰، ۱
		بهره‌گیری از رویکرد حل مسئله و اکتشافی	۱۶

۲، ۱	کاربست رویکرد گروهی	مشارکت و همکاری	محتوا
۲۹، ۲۴، ۲۳، ۱۸، ۱۶	برگزاری رویدادهای ورزشی		
۲۵	استفاده از بازی‌ها و سرگرمی		
۲۷، ۲۰، ۳	همراستایی محتوا با نیازهای جامعه (ملی و محلی)	نیازمحوری	
۲۶، ۲۵، ۲۱، ۷	تطابق محتوا بر اساس نیازهای دانش‌آموزان		
۱۷، ۹	نوآوری و خلاقیت		
۸، ۷	همخوانی محتوای برنامه درسی تربیت‌بدنی با برنامه‌ها و اسناد بالادستی	انطباق قانونی/برنامه-ای/اسنادی و سیاستی	
۲۱	جریان مستمر بازخوردی در راستای پویایی برنامه‌ها و قوانین		
۲۸، ۲۲، ۱۶، ۲، ۱	ارتقای شایستگی‌ها و صلاحیت‌های تخصصی دانش‌آموزان	توانمندسازی	
۳۰، ۱۵، ۱۴	طراحی الگوهای استعدادیابی، استعدادپروری و نگهداشت استعداد		
۱۳، ۵	شناسایی آسیب‌های دانشی و مهارتی منابع انسانی		
۷، ۲، ۳	تحول پویای محتوایی در راستای اقتضات علمی و دانشی		
۲۹	تقویت امید به زندگی و فعالیت‌های ورزشی	توسعه روانشناختی	
۳۰، ۱۵، ۷، ۴	نگرش مثبت به ورزش و سواد حرکتی		
۵	ارتقای تاب‌آوری و تحمل دیگران		
۱۵، ۹، ۴، ۲، ۱	ایجاد انگیزش مثبت		
۴	کاهش ترس از شکست و افزایش تمرکز بر موفقیت		
۲۱، ۱۲، ۱۰، ۵، ۱	ارتقای روحیه تیمی و مشارکتی		
۲۸، ۵، ۴	توجه به حس رقابت و برتری جویی ورزشی		

۱۲، ۱۰، ۷	فرهنگ سازی ورزشی	تغییر سبک زندگی		
۱۶، ۶، ۲	توسعه گفتمان ورزش و تربیت بدنی			
۲۹، ۲۶، ۱۷، ۱۳، ۰، ۳	ترویج و توسعه فرهنگ حمایتی خانواده از ورزش دانش آموزی			
۲، ۹	توسعه ورزش همگانی			
۲۲، ۳	ایجاد سازوکارهای بازخورد محور	نظارت و پایش بهینه	ارزشیابی	
۲۲، ۱۸	تدارک پروفایل مبتنی بر استعدادهای ورزشی دانش آموزان			
۲۲، ۱۰	نظارت مستمر و فرایندی استعدادهای ورزشی دانش آموزان			
۲۲، ۱۹	کاربست رویکردهای نوین ارزشیابی چون مهارت محور	رویکردهای ارزشیابی		
۲۷، ۲۰	تلفیق بهینه رویکردهای ارزشیابی			
۱۹	کاربست توانان رویکردهای کمی و کیفی			
۱۹، ۵، ۱	توسعه مهارت های خودارزیابی			
۲۳، ۱۹، ۱۸، ۳	تأکید بر ماموریت استعدادیابی و استعدادپروری ورزشی دانش آموزان	وضوح و روشنی ماموریت ها و چشم اندازها		اهداف
۸	تصریح چشم انداز ورزش دانش آموزی			
۱۲، ۷، ۳	همراستایی منطقی اهداف و ماموریت های سازمانی			
۲۰	شناسایی اهداف روزآمد و آینده نگرانه	آینده نگری و پیش بینی		
۲۷، ۳۰	پیش بینی نیازهای آموزشی			
۹	تناسب ساختار و اهداف			
۱۷، ۹، ۲	هم افزایی و هم کنشی اهداف و خط مشی ها			
۱۲	بهبود و تقویت ظرفیت ها و فرصت ها			

عقلانیت در خط‌مشی- گذاری ورزشی	تحلیل‌های هزینه - فایده در خط‌مشی‌گذاری ورزش دانش‌آموزی	۲۷
	عدم تداخل سیاستی (افقی و عمودی)	۱۲، ۲
توسعه امکانات و تجهیزات	توجه به سرانه‌های کمی و کیفی ورزشی مدارس	۱۲، ۷
	پایش مستمر استانداردهای ورزشی مدارس	۲۲، ۹
	توجه به سرانه‌های ورزشی جامعه	۲۴، ۶، ۲
	توجه به اعتبارات و بودجه‌های بخش ورزش دانش- آموزی	۲۳، ۹، ۶
	آمایش و سازماندهی متناسب معلمان تربیت‌بدنی	۲۴، ۶
منابع و امکانات	جذب و نگهداشت منابع انسانی مؤثر در استعدادیابی	۹، ۷
	توجه به محرک‌ها و انگیزهای ارتقا و توسعه معلمان تربیت‌بدنی	۲۴، ۲۳، ۲۲، ۲۰، ۹
	کاربست راهکارهای بهره‌گیری از منابع و امکانات بخش خصوصی	۲۰
بهره‌گیری از منابع و امکانات خصوصی	کاربست رویکردهای بهینه برون‌سپاری در زمینه استعدادیابی	۱۹
	بسترسازی تسهیم و تبادل دانش	۱۸، ۱۳
توسعه ارتباطات درون‌بخشی	تسهیل ارتباطات معلمان با حوزه ستادی آموزش و پرورش	۱۷
	تقویت شبکه‌های دانشی بین معلمان و خانواده‌ها	۲۳، ۸
	تعاملات مؤثر بین ادارات آوپ و سازمان‌ها و گروه‌های تربیت‌بدنی	۳۰، ۱۳، ۹، ۳
توسعه ارتباطات برون‌سازمانی	به‌کاو و به‌گزینی الگوهای برتر استعدادیابی	۲۴، ۱۸
	توسعه ارتباطات سازنده با مربیان ورزشی خارج از سازمان آوپ	۱۷، ۲۴

۱۸	ارتقا ارتباطات سازمانی با رسانه	بهره‌گیری از ظرفیت رسانه‌ای	
۲۳	تسهیل جریان اطلاع‌رسانی حرفه‌ای		
۲۳	توسعه رسانه‌های ورزشی محلی با رویکرد ماموریت محور		

بحث و نتیجه‌گیری

برنامه درسی تربیت بدنی از مهم‌ترین برنامه‌های درسی در نظام آموزش و پرورش است. در میان اهداف برنامه‌های درسی تربیت بدنی، استعدادیابی ورزشی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. استعدادیابی ورزشی منجر به شناخت و هدایت درست استعدادها و فراگیران در دوران تحصیل شده و زمینه پویایی آن را فراهم می‌آورد. مسیر استعدادیابی ورزشی همیشه از سنین اولیه رشد، هدایت می‌شود و منجر به بالندگی فرد در زمینه ورزشی می‌شود (گیوچ^۱ و همکاران، ۲۰۲۱). این پژوهش به دنبال شناخت شاخص‌ها و مؤلفه‌های استعدادیابی ورزشی در برنامه درسی تربیت بدنی مبتنی بر پیشینه پژوهشی موجود بود، نتایج در شش بُعد اصلی سازمان یافت. در ادامه به صورت خلاصه به این ابعاد پرداخته می‌شود:

روش‌ها و رویکردها: الگوها و رویکردهای آموزش درواقع الگوهای یادگیری هستند. ما با استفاده از الگوها به شاگردان در کسب اطلاعات، نظرات، مهارت‌ها، راه‌های تفکر و ابراز نظر خود کمک می‌کنیم (جویس و همکاران، ۱۳۹۱: ۳۳). انتخاب روش و رویکرد مناسب در فرآیند یاددهی-یادگیری، تسهیل‌کننده انتقال دانش و مهارت‌ها و فرآیندهای یادگیری فراگیران خواهد بود (فتحی و اجارگاه، ۱۳۹۴). به‌طور کلی کیفیت و کمیت اجرای برنامه‌های درسی در هر نوع آموزشی بستگی به طراحی آموزشی و انتخاب فعالیت‌های یادگیری تعیین‌شده در برنامه آموزشی دارد (کولیس و مونن^۲، ۲۰۰۲؛ نقل در شهیدی و صنایعی، ۱۳۹۲). بررسی پیشینه پژوهشی در زمینه استعدادیابی ورزشی در برنامه‌های درسی نشان دهنده دو محور اصلی تجربه محوری (مشمتمل بر مؤلفه‌هایی چون توجه به رویکردهای یاددهی-یادگیری عملی، خلق موقعیت به منظور بازخوانی تجارب، دادن اختیار عمل به دانش‌آموزان و بهره‌گیری از رویکرد حل مسأله و اکتشافی) و مشارکت و همکاری (مشمتمل بر محورهای چون کاربست رویکرد گروهی در زمینه استعدادیابی ورزشی، برگزاری رویدادهای ورزشی جهت کشف استعدادها و استفاده از بازی‌ها و سرگرمی جهت کشف استعداد) مورد شناسایی قرار گرفت. یافته‌های این بخش از پژوهش در راستای یافته‌های هانر

1. Güllich
2. Collis & Moonen

و همکاران (۲۰۲۳) و قبادی و همکاران (۱۴۰۲) است. قبادی و همکاران (۱۴۰۲) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که توجه به رویکردهای تجربه محور و مبتنی بر عمل محوری در برنامه درسی تربیت بدنی فراگیران باید مورد توجه قرار گیرد، بر اساس پژوهش های مذکور، این دو محور (تجربه محوری و مشارکت) نقش اساسی در بهبود کیفیت آموزش و پرورش استعداد های ورزشی ایفا می کنند چرا که توجه به این رویکردها نه تنها موجب تعمیق یادگیری، بلکه به توسعه مهارت های عملی و تقویت روحیه ی همکاری گروهی در فراگیران نیز منجر می شود و پایه های یک برنامه آموزشی کارآمد را مستحکم می سازد.

محتوا: محتوا از عناصر مهم برنامه های درسی است که به فراگیران ارائه می شود تا ورود آن ها را به فعالیت های آموزشی و رسیدن آنان به اهداف تعیین شده در برنامه را تسهیل و امکان پذیر سازند (حاجی زاده و آتشک، ۱۳۹۴). محتوا مجموعه ای از مفاهیم، حقایق، اصول، تعمیم ها، فعالیت ها، فرآیندها، ارزش ها و نگرش ها می باشد که با هم در ارتباط بوده و جهت هدف های یادگیری را پیش بینی می نماید (ملکی، ۱۳۹۴) از این رو اولین گام در تحقق اهداف آموزشی انتخاب محتوای مناسب می باشد (ملکی، ۱۳۹۴). محتوای برنامه درسی تربیت بدنی شامل فعالیت هایی است که در زنگ تربیت بدنی انجام می گیرد. بررسی پیشینه پژوهشی نشان دهنده محور هایی چون نیاز محوری محتوا و فعالیت ها، انتخاب قانونی فعالیت ها با اسناد بالادستی، توانمند سازی فراگیران، توجه به مبانی روان شناختی در برنامه درسی تربیت بدنی و توجه به تغییر سبک زندگی و فرهنگ سازی در زمینه نهادینه سازی فعالیت های ورزشی رد زندگی است. یافته های این بخش از پژوهش در راستای یافته های سوسانتو و همکاران (۲۰۲۳) و ربیعی و همکاران (۱۴۰۲) است. سوسانتو و همکاران (۲۰۲۳) در راستای یافته های پژوهش حاضر به این نتیجه رسیدند که نیاز محور در برنامه درسی تربیت بدنی فراگیران در جهت مدیریت استعداد آنان باید مورد توجه قرار گیرد لذا در تبیین این نتایج می توان بیان داشت که توجه به محتوا در برنامه ریزی استعدادیابی ورزشی نه تنها ابزار اصلی برای تحقق اهداف آموزشی است، بلکه نقشی حیاتی در شکل دهی به شیوه زندگی سالم و فرهنگ سازی فعالیت های ورزشی ایفا می کند. این محوریت محتوا می تواند فراگیران را به سمت بهره برداری بهتر از استعداد ها و توانایی های شان هدایت کرده و بنیانی برای مدیریت و توسعه مهارت های ورزشی آنان فراهم آورد.

ارزشیابی: فرآیند برنامه درسی با ارزشیابی شروع و با آن پایان می یابد (فتحی و اجارگاه، ۱۳۹۴: ۱۳۵). از نظر فتحی و اجارگاه (۱۳۹۴) در زمینه ارزشیابی ملاک ها و استانداردهای مختلفی وجود دارد که برخی از آن ها عبارت از: عملی بودن، سودمندی، درستی و دقت می باشد. ارزشیابی دانش آموزان تأثیر

قابل توجهی روی برنامه تصویب شده دارد (پوزنر، ۱۹۹۴). ارزشیابی در نظام برنامه درسی تربیت بدنی، باید شامل تمام سطوح شناختی، عاطفی و روانی حرکتی باشد (افکاری، ۱۳۹۳). بررسی مقالات در زمینه فرآیند استعدادیابی ورزشی در برنامه درس تربیت بدنی نشان دهنده دو محور اصلی نظارت و پایش بهینه و توجه به رویکردهای نوین ارزشیابی در برنامه درسی تربیت بدنی چون رویکردهای تلفیقی و مهارت-محور مورد شناسایی قرار گرفت. یافته‌های این بخش از پژوهش در راستای یافته‌های قناعت و همکاران (۱۴۰۱)، ارشدی و همکاران (۱۴۰۲) و باراکلو و همکاران (۲۰۲۲) است. باراکلو و همکاران (۲۰۲۲) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که در ارزشیابی برنامه‌های درسی تربیت بدنی توجه به پایش بهینه منجر به هدایت و شناخت بهتر استعدادها و فراگیران می‌شود لذا با مقایسه نتایج می‌توان بیان داشت که ارزشیابی به عنوان ابزار اساسی در مدیریت و بهبود فرآیندهای آموزشی، به شناسایی نقاط قوت و ضعف برنامه‌های درسی کمک کرده و نقشی حیاتی در هدایت استعدادها و دانش‌آموزان ایفا می‌کند و توجه به رویکردهای نوین و پایش دقیق در ارزشیابی می‌تواند بسترهای لازم برای تصمیم‌گیری‌های مؤثر در توسعه برنامه‌های درسی تربیت بدنی را فراهم آورد.

اهداف: یک برنامه درسی به قصد ایجاد تغییرات در رفتار یادگیرنده اجرا می‌شود. این تغییرات همان اهداف برنامه است. تعیین هدف‌ها نخستین عنصر برنامه درسی است (فتیحی و اجارگاه، ۱۳۹۴). برنامه درسی تربیت بدنی نیز دارای اهداف مختلفی است که استعدادیابی ورزشی یکی از اهداف اصلی آن است. در این میان سه ویژگی برای اهداف در زمینه استعدادیابی ورزشی در برنامه درسی تربیت بدنی در نظر گرفته شده است این اهداف شامل وضوح و روشنی مأموریت‌ها و چشم‌اندازها در زمینه استعدادیابی در پایه‌های مختلف تحصیلی، آینده‌نگری در زمینه اهداف استعدادیابی ورزشی و علاقه‌مندی به خط و مشی‌گذاری در زمینه استعدادیابی ورزشی فراگیران مورد تأکید بود. توجه به اهداف استعدادیابی ورزشی در برنامه درسی تربیت بدنی و فراهم کردن زمینه‌های آن منجر به بهبود زمینه‌های اجرایی آن می‌شود. یافته‌های این بخش از پژوهش در راستای فابر و همکاران (۲۰۲۲) و پاداش و همکاران (۱۴۰۰) است. پاداش و همکاران (۱۴۰۰) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که توجه به خط و مشی‌گذاری و اهداف برنامه درسی تربیت بدنی در زمینه استعدادیابی باید مورد توجه قرار گیرد، در نتیجه، اهداف استعدادیابی ورزشی نه تنها به عنوان راهنمایی برای طراحی و اجرای برنامه‌ها عمل می‌کنند، بلکه نقشی کلیدی در تضمین جهت‌گیری هدفمند و مؤثر برنامه‌های تربیت بدنی ایفا می‌نمایند. با ایجاد وضوح در مأموریت‌ها، تأکید بر آینده‌نگری و خط‌مشی‌گذاری مناسب، می‌توان به توسعه بهینه استعدادها و ورزشی در میان فراگیران دست یافت.

منابع و امکانات: فرآیند استعدادیابی ورزشی در مدارس نیازمند ایجاد بسترها و امکاناتی در مدارس است، وضعیت موجود مدارس نشان دهنده وجود ضعفها و چالشهایی در زمینه استعدادیابی ورزشی و امکانات آن در مدارس است. در این زمینه بررسی پیشینه پژوهشی نشان دهنده، سه محور توسعه امکانات و تجهیزات در مدارس جهت فرآیند استعدادیابی ورزشی، ایجاد منابع انسانی و آمایش آن متناسب با پایه تحصیلی و بهره‌گیری از منابع و امکانات خصوصی جهت مدیریت فرآیند استعدادیابی مورد توجه قرار گیرد. یافته‌های این بخش از پژوهش در راستای یافته‌های روبریو و همکاران (۲۰۲۱) و پریو و همکاران (۲۰۲۰) است. پریو و همکاران (۲۰۲۰) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند توجه به امکانات و تجهیزات در مدارس جهت استعدادیابی ورزشی فراگیران زمینه اصلی اجرای برنامه‌های درسی تربیت بدنی است، بنابراین فرآیند استعدادیابی ورزشی در مدارس نیازمند توسعه امکانات، تأمین منابع انسانی متخصص و همکاری با بخش خصوصی است تا بستر مناسبی برای شناسایی و پرورش استعدادها فراهم شود. توجه به این محورها می‌تواند کیفیت برنامه‌های درسی تربیت بدنی را بهبود بخشد.

استعدادیابی ورزشی از اهداف مهم برنامه‌های درسی تربیت بدنی در مدارس کشور است وظیفه‌ای که شاید در پرتو بی توجهی مسئولان اجرایی کمتر به آن توجه شده است در این پژوهش سعی شد هر با تحلیل و بررسی پیشینه پژوهشی در زمینه فرآیند استعدادیابی ورزشی در برنامه درسی تربیت بدنی گامی کوچک در طراحی الگوهای بومی استعدادیابی ورزشی برداشته شود. با توجه به یافته‌ها چند پیشنهاد ارائه می‌شود:

طراحی برنامه‌های آموزشی تربیت بدنی که بر یادگیری عملی، فعالیت‌های گروهی و حل مسئله تأکید داشته باشند، می‌تواند به افزایش تعامل دانش‌آموزان و شکوفایی استعدادهای ورزشی آنها کمک کند.

بازنگری محتوای برنامه‌های درسی تربیت بدنی و تطبیق آن با نیازهای واقعی دانش‌آموزان و اصول روان‌شناختی، موجب افزایش انگیزه و بهره‌وری بیشتر در فرآیند استعدادیابی ورزشی خواهد شد.

استفاده از رویکردهای تلفیقی و مهارت‌محور در ارزشیابی دانش‌آموزان، به‌ویژه پایش مستمر و دقیق، می‌تواند ابزار مناسبی برای شناسایی نقاط قوت و ضعف در استعدادهای ورزشی باشد.

تدوین چشم‌اندازها و مأموریت‌های روشن در زمینه استعدادیابی ورزشی و برنامه‌ریزی متناسب برای تحقق این اهداف، موجب می‌شود تا فرآیندها همسو با نیازهای متغیر آموزشی و جامعه ورزشی شکل بگیرند.

تأمین منابع مالی و امکانات ورزشی مورد نیاز، توسعه منابع انسانی متخصص و به کارگیری امکانات بخش خصوصی می تواند زمینه ساز مدیریت بهتر فرآیند استعدادیابی ورزشی در مدارس باشد.

پیشنهاد می شود امکانات و تجهیزات ورزشی در مدارس در جهت شناخت و هدایت استعداد های فراگیران در مدارس فراهم آید یا به صورت مجتمع های ورزشی در مدارس مادر این امکانات فراهم گردد.

منابع

- ارشدی، پ؛ صادقی بروجردی، س.، یکتاباز، م. (۱۴۰۲). طراحی مدل مفهومی جامع ویژگی های درس تربیت بدنی از دیدگاه دانش آموزان. فصلنامه تدریس پژوهی، سال یازدهم، شماره اول، صص ۲۳۷-۲۱۱.
- اسدی، ن؛ گودرزی، م؛ سجادی، ن.، علی دوستی، قهفرخی، ح. (۱۳۹۶). بررسی موانع استعدادیابی در ورزش ایران. فصلنامه رویکردهای نو در مدیریت ورزشی، دوره ۵، شماره ۱۸، صص ۳۲-۲۳.
- پاداش، د؛ کاشف، م؛ ثقفی، ف.، حمیدی، م. (۱۴۰۰). شناسایی عدم قطعیت های تربیت بدنی و ورزش دانش آموزی در افق ۱۴۰۴. فصلنامه پژوهش در ورزش تربیتی، دوره ۹، شماره ۲۲، صص ۷۴-۴۷.
- حسینی کشتان، م.، قلندر قوچان عتیق، گ. (۱۴۰۱). اولویت بندی شاخص های توسعه ورزش دانش آموزی ایران. فصلنامه پژوهش در ورزش تربیتی، ۱۰ (۲۸)، ۱۴۰-۱۱۳.
- دباغ کاشانی، ز. (۱۳۹۰). شناسایی عوامل حیاتی موفقیت در چارچوب پیاده سازی مدیریت فرآیندهای کسب و کار در سازمان های ایرانی. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته اقتصاد، دانشکده علوم اجتماعی و اقتصاد، دانشگاه الزهراء
- دوستی پاشاکلاهی، م؛ وفایی مقدم، ع؛ فخری، ف.، جعفری، م. (۱۳۹۵). بررسی موانع توسعه ورزش مدارس استان مازندران. فصلنامه مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی، سال چهاردهم، شماره ۲۸، صص ۱۸۲-۱۶۷.
- ربیعی، ف؛ افروغ، ف.، افروزه، م. (۱۴۰۲). تحلیل گفتمان ورزش مدارس در ایران. فصلنامه پژوهش در ورزش تربیتی، دوره ۱۱، شماره ۳۰، صص ۱۳۸-۱۰۷.
- رک رک، م؛ شاه منصوری، ع.، فروغی پور، ح. (۱۴۰۰). طراحی الگوی ملی مدیریت استعدادیابی ورزشی با اولویت رشته های مدال آور (مطالعه موردی کشتی). فصلنامه مدیریت ورزشی، دوره ۱۳، شماره ۳، صص ۸۳۱-۸۱۷.

روحی، ا؛ یکتایار، م.، خدامرادپور، م. (۱۴۰۱). آینده‌نگری محتوای موردنیاز برنامه درسی تربیت‌بدنی دوره ابتدایی با روش تحلیل ساختاری. فصلنامه پژوهش در ورزش تربیتی، ۱۰ (۲۸)، ۸۷-۱۲.

زارعی، ح؛ عمادی، س؛ میرحسینی، س.، گوهری، ظ. (۱۴۰۱). مول عوامل مؤثر بر توسعه نظام استعدادیابی در فوتبال ساحلی ایران با رویکرد ساختاری- تفسیری. فصلنامه پژوهش‌های فیزیولوژی و مدیریت در ورزش، ۱۴ (۲)، ۳۷-۴۲.

ساقی، ع. (۱۳۹۶). بررسی روند تحقیقات فناوری اطلاعات و تجارت الکترونیک با رویکرد فراترکیب تحقیقات انجام گرفته در پژوهشگاه ارتباط و فناوری اطلاعات. پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته مدیریت فناوری اطلاعات، دانشکده مدیریت، دانشگاه خوارزمی.

قبادی عنصرودی، ک؛ نادری نسب، م.، بی‌نیاز، ع. (۱۳۹۹). تأثیر مدیریت مدیران ورزشی و عملکرد مربیان در توسعه استعدادیابی ورزشی ایران. فصلنامه رویکردهای نوین در مدیریت ورزشی، ۸ (۳۱)، ۱۰۵-۸۹.

قبادی، ب؛ بهرامی، ش.، عیدی، ح. (۱۴۰۱). طراحی مدل استعدادیابی در ورزش دانش‌آموزی با تاکید بر عوامل روان‌شناختی. فصلنامه مطالعات روانشناسی ورزشی، دوره ۴۰ (۱۱)، ۸۵-۱۰۶.

مرادی، ح.، بابایی، ع. (۱۴۰۲). مقایسه نگرش والدین، معلمان ورزش و دانش‌آموزان به درس تربیت‌بدنی. فصلنامه تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، سال دوم، شماره اول، صص ۱۲-۱.

مرتضائیان، م؛ میرزازاده، ز؛ کشتی‌دار، م.، طالب‌پور، م. (۱۴۰۱). ارائه مدل مدیریت استعدادهای ورزشی دانش‌آموزان ایران بر اساس نظریه داده‌بنیاد. فصلنامه مطالعات راهبردی جامعه‌شناختی در ورزش، سال دوم، شماره چهارم، صص ۳۸۹-۴۰۰.

منظمی، ا؛ گودرزی، م؛ نصیری، خ.، علی‌دوست قهفرخی، ح. (۱۴۰۰). طراحی الگوی مطلوب مدیریت استعداد در والیبال. فصلنامه فیزیولوژی و مدیریت در ورزش، دوره ۱۳، شماره ۴ صص ۲۳-۹.

همایون، م؛ میری، ز.، اکبری بورنگ، م. (۱۴۰۰). طراحی برنامه درسی مبتنی بر سواد بدنی برای دانش‌آموزان دوره ابتدایی. دومین همایش ملی تحقیقات میان رشته‌ای در مدیریت و علوم انسانی، تهران.

Baker, J., & Wattie, N. (2018). Innate talent in sport: Separating myth from reality. Current Issues in Sport Science (CISS), 3, 106-126.

- Baker, J., Schorer, J., & Wattie, N. (2018). Compromising talent: Issues in identifying and selecting talent in sport. *Quest*, 70(1), 48-63.
- Baker, J., Wattie, N., & Schorer, J. (2019). A proposed conceptualization of talent in sport: The first step in a long and winding road. *Psychology of Sport and Exercise*, 43, 27-33.
- Barracough, S., Till, K., Kerr, A., & Emmonds, S. (2022). Methodological approaches to talent identification in team sports: A narrative review. *Sports*, 10(6), 81.
- Côté, J., & Vierimaa, M. (2014). The developmental model of sport participation: 15 years after its first conceptualization. *Science & sports*, 29, S63-S69.
- Dempster, H., & Hargrave, K. (2017). Understanding public attitudes towards refugees and migrants. London: Overseas Development Institute & Chatham House.
- Erwin, E. J., Brotherson, M. J. & Summers, J. A., (2011). Understanding Qualitative Metasynthesis: Issues and Opportunities in Early Childhood Intervention Research. *Journal of Early Intervention*, 33(3), 186-200.
- Faber, I. R., Sloot, L., Hoogeveen, L., Elferink-Gemser, M. T., & Schorer, J. (2022). Western Approaches for the identification and development of talent in schools and sports contexts from 2009 to 2019-a literature review. *High Ability Studies*, 33(2), 135-168.
- Garcia, G., & Reis, A. (2019). A Case Study of a Sport-for-Development Program in Brazil. *Bulletin of Latin American Research*, 38(3), 317-332.
- Gledhill, A., Harwood, C., & Forsdyke, D. (2017). Psychosocial factors associated with talent development in football: A systematic review. *Psychology of Sport and Exercise*, 31, 93-112.
- Hall, G., & Reis, A. (2019). A Case Study of a Sport-for-Development Program in Brazil. *Bulletin of Latin American Research*, 38(3), 317-332.
- Hayoz, C., Klostermann, C., Schlesinger, T., & Nagel, S. (2018). Orientation patterns of sports and physical activity among young people in Switzerland. *European Journal for Sport and Society*, 15(1), 43-57.

- Henriksen, K., Stambulova, N., & Roessler, K. K. (2011). Riding the wave of an expert: A successful talent development environment in kayaking. *The sport psychologist*, 25(3), 341-362.
- Herrera Comoglio, R. (2020). Undergraduate and postgraduate pharmacovigilance education: A proposal for appropriate curriculum content. *British journal of clinical pharmacology*, 86(4), 779-790.
- Herrera Comoglio, R. (2020). Undergraduate and postgraduate pharmacovigilance education: A proposal for appropriate curriculum content. *British journal of clinical pharmacology*, 86(4), 779-790.
- Höner, O., & Feichtinger, P. (2016). Psychological talent predictors in early adolescence and their empirical relationship with current and future performance in soccer. *Psychology of sport and exercise*, 25, 17-26.
- Höner, O., Larkin, P., Leber, T., & Feichtinger, P. (2023). Talent identification and development in sport. In *Sport and exercise psychology: Theory and application* (pp. 549-581). Cham: Springer International Publishing.
- Jacob, A. B. I. S. A. I. (2014). Assets and modes of identification and development of talented student-athletes in selected sport disciplines in kenyan universities (Doctoral dissertation, Doctoral dissertation. kenyan Universities]. East Africa).
- Johnston, K., Wattie, N., Schorer, J., & Baker, J. (2018). Talent identification in sport: a systematic review. *Sports medicine*, 48, 97-109.
- Kartakoullis, N., Karlis, G., Karadakis, M., & Kartakoullis, N. (2009). Sports for All Philosophy: The evolution in Cyprus and the Transfer from a Sport to a Health Orientation. *International Journal of Sport Management, Recreation and Tourism*, 3(1791-874X), 47-60.
- Keane, L., Negin, J., Latu, N., Reece, L., Bauman, A., & Richards, J. (2021). 'Governance', 'communication', 'capacity', 'champions' and 'alignment': factors underpinning the integration of sport-for-development within national development priorities in Tonga. *Sport in Society*, 24(4), 493-514.

- Komova, E., Litvinov, S., & Skotnikova, A. (2015). Sport Education at Russian High Schools (from 18th to 21st century). *International Journal of Sport Culture and Science*, 3(2), 55-63.
- Larkin, P., O'Connor, D., & Williams, A. M. (2016). Does grit influence sport-specific engagement and perceptual-cognitive expertise in elite youth soccer? *Journal of Applied Sport Psychology*, 28(2), 129-138.
- Pankhurst, A., & Collins, D. (2013). Talent identification and development: The need for coherence between research, system, and process. *Quest*, 65(1), 83-97.
- Prieto-Ayuso, A., Pastor-Vicedo, J. C., González-Víllora, S., & Fernández-Río, J. (2020). Are physical education lessons suitable for sport talent identification? A systematic review of the literature. *International journal of environmental research and public health*, 17(6), 1965.
- Ribeiro, J., Davids, K., Silva, P., Coutinho, P., Barreira, D., & Garganta, J. (2021). Talent development in sport requires athlete enrichment: contemporary insights from a nonlinear pedagogy and the athletic skills model. *Sports Medicine*, 51, 1115-1122.
- Ribeiro, J., Davids, K., Silva, P., Coutinho, P., Barreira, D., & Garganta, J. (2021). Talent development in sport requires athlete enrichment: contemporary insights from a nonlinear pedagogy and the athletic skills model. *Sports Medicine*, 51, 1115-1122.
- Siahaan, A. E., & Sinulingga, A. (2020, March). Sport Talent for Junior School in District Silou Kahean, Simalungun Regency. In 1st Unimed International Conference on Sport Science (UnICoSS 2019) (pp. 37-39). Atlantis Press.
- Sotiriadou, K. (2012). The Sport Development Processes in Australia. PhD thesis. University of Technology. Sydney.
- Susanto, E., Bayok, M., Satriawan, R., Festiawan, R., Kurniawan, D. D., & Putra, F. (2023). Talent identification predicting in athletics: A case study in Indonesia. *Annals of Applied Sport Science*, 11(1), 12-28.

Till, K., & Baker, J. (2020). Challenges and [possible] solutions to optimize talent identification and development in sport. *Frontiers in psychology*, 11, 664.